

Súd: Okresný súd Žilina  
Spisová značka: 9Em/8/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5121206241  
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Lečko, PhD.  
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2023:5121206241.5

## Uznesenie

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudcom JUDr. Branislavom Lečkom, PhD., vo veci starostlivosti o maloletého A. B., nar. XX. X. XXXX, trvalé bydlisko C., D. A. E. č. 2202/12, občana Slovenskej republiky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom - Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, dieťa matky F. E., nar. XX. X. XXXX, trvalé bydlisko C., D. A. E. G. XXXX/XX, občianky Slovenskej republiky (oprávnenej) a otca H. B., nar. XX. X. XXXX, trvalé bydlisko Žilina, Ul. I. G. XXXX/X, prechodné bydlisko C., D. J. K. G. XX, občana Slovenskej republiky (povinného), o návrhu matky na nariadenie výkonu súdneho rozhodnutia vo veciach maloletých, v časti zverenia maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov a úpravy styku matky s maloletým dieťaťom, na pojednávaní konanom na Okresnom súde Žilina dňa 11. 1. 2023, takto

### rozhodol:

Súd návrh matky F. E., nar. XX. X. XXXX (oprávnenej) zo dňa 16. 7. 2021, ktorý bol doručený Okresnému súdu Žilina dňa 16. 7. 2021, na nariadenie výkonu súdneho rozhodnutia – vykonateľného rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 3. 10. 2018, sp. zn. 30P/199/2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 26. 3. 2019, sp. zn. 11CoP/10/2019, v časti zverenia maloletého A. B., nar. XX. X. XXXX, do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov a úpravy styku matky s maloletým dieťaťom,

z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov konania n e m á nárok na náhradu trov konania.

### o d ô v o d n e n i e :

Podaním zo dňa 16. 7. 2021, ktoré bolo doručené Okresnému súdu Žilina dňa 16. 7. 2021, sa matka maloletého A. B. domáhala, aby súd nariadil výkon súdneho rozhodnutia – rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 3. 10. 2018, sp. zn. 30P/199/2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 26. 3. 2019, sp. zn. 11CoP/10/2019, v časti zverenia maloletého A. B., nar. XX. X. XXXX, do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov a úpravy styku matky s maloletým dieťaťom.

Matka maloletého dieťaťa návrh odôvodnila tým, že dochádza k opakovanému neodovzdávaniu maloletého dieťaťa otcom, podľa rozsudku nebolo odovzdané ani dňa 15. 7. 2021 o 10.00 hod. Inými skutkovými okolnosťami matka návrh neodôvodnila.

Súd maloletému dieťaťu ustanovil kolízného opatrovníka – Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina podľa ustanovenia § 31 ods. 2 Zákona o rodine, pretože v predmetnej veci existuje viac ako potenciálna

možnosť rozporu záujmov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom. Preto rodičia nemohli zastupovať maloleté dieťa v konaní ako zákonní zástupcovia.

Otec maloletého dieťaťa sa k návrhu matky v určenej lehote písomne nevyjadril.

Súd opakovane zisťoval (žiadosť o preverenie zo dňa 16. 12. 2021 a 2. 8. 2022, prostredníctvom orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, podľa ustanovenia § 380 Civilného mimosporového poriadku /ďalej len CMP/ a ustanovenia § 3 ods. 1, ods. 4 a § 5 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 207/2016 Z. z.) po podaní návrhu, či dochádza k neplneniu povinností otcom, ktoré mu vyplývajú z vykonateľného súdneho rozhodnutia tak ako uvádza matka v návrhu a prípadne dôvody nepodrobenia sa rozhodnutiu súdu.

Matka sa k veci vyjadrila písomne – vo vyjadrení zo dňa 25. 1. 2022, v ktorom uviedla, že k veci sa má vyjadrovať povinný (otec) a ÚPSVaR Žilina nebol súdom poverený zisťovaním akýchkoľvek informácií od oprávneného – matky.

Otec maloletého dieťaťa pri preverovaní skutočností uvádzaných v návrhu matky uviedol, že matka nedodržiava súdne rozhodnutie a nepreberá si maloleté dieťa v mieste bydliska druhého rodiča. Sama si svojvoľne určuje „nejaké parkoviská“, kde má otec syna priviesť. Otec vozí syna matke na vlastné náklady.

Súd vo veci návrhu matky na nariadenie výkonu rozhodnutia nariadil dňa 15. 7. 2022 pojednávanie na deň 12. 9. 2022. Matka sa na pojednávanie dostavila a žiadala pojednávanie odročiť, pretože je práceneschopná. Nepredložila súdu lekársku správu ani iný listinný dôkaz, ktorý by túto skutočnosť preukazoval. Matka neodpovedala na otázky súdu a správala sa na pojednávaní excesívne. Aj kolízna opatrovníčka (vzhľadom na aktuálny stav matky) navrhla pojednávanie odročiť. Súd návrhu matky vyhovel a odročil pojednávanie na deň 7. 12. 2022. Pred odročením pojednávania zisťoval, aké (prípadne) nové dôkazy by účastníci konania navrhovali vykonať na budúcom pojednávaní. Opakovane poučil matku (matka bola predtým riadne písomne poučená) o procesných právach a povinnostiach (č. I. 17), že má právo byť zastúpená zástupcom alebo advokátom na základe splnomocnenia (§ 89 a nasl. CSP) na budúcom pojednávaní. Matka súdu neoznámila, či bude (alebo je) v konaní zastúpená právny zástupcom, hoci súd túto skutočnosť zisťoval priamo na pojednávaní, a to opakovane. Lekársku správu o zdravotnom stave matky predložila ošetrojúca lekárka až 20. 10. 2022.

Súd so zreteľom na osobitosti správania matky a predmet konania nevyužil poriadkové opatrenia (poriadkovú pokutu), hoci sa matka na súde správala nevhodne, rušivo (opakovane neuposlúchla zákonné príkazy súdu, sťažovala postup konania), pretože to nepovažoval za spravodlivé. Súдне konania, v ktorých sú účastníkom konania maloleté deti, sú už zo svojej podstaty emotívnejšie a konfliktnejšie. Sudca v takýchto veciach musí prejavíť vyššiu mieru tolerancie, ale zároveň musí zabezpečiť dôstojnosť priebehu pojednávania (aj dôraznejším upozornením účastníka konania). Správanie účastníka konania na pojednávaní samozrejme nemá, a v konkrétnej veci nemalo, vplyv na zákonnosť a spravodlivosť rozhodnutia vo veci samej.

Matka sa na pojednávanie konané dňa 7. 12. 2022 nedostavila, hoci termín pojednávania vzala na vedomie dňa 12. 9. 2022, neúčast' neospravedlnila, neuviedla dôležité dôvody („momentálne neodkladné pracovné záležitosti“, ktoré ani nepreukázala a nedôvera k zákonnému sudcovi pre spôsob vedenia pojednávania dňa 12. 9. 2022) podľa ustanovenia § 183 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a nepožiadala o odročenie pojednávania. Preto súd rozhodol podľa ustanovenia § 180 CSP, že sa pojednávanie bude konať v neprítomnosti matky. Následne pojednávanie súd odročil na deň 11. 1. 2023, aby umožnil matke k veci sa vyjadriť pred súdom. Matka sa pojednávania zúčastnila, predložila súdu lekársku správu, z ktorej vyplynulo, že má urologické problémy a dočasná práceneschopnosť trvá.

Matka na pojednávani uviedla, že nie je zastúpená advokátom ani inou osobou. Na otázku, či navrhuje odročiť pojednávanie, matka neodpovedala. Súd rozhodol, že sa nariadené pojednávanie vykoná a bude zisťovaný aj názor maloletého dieťaťa priamo na pojednávani.

Matka písomnými podaniami opakovane namietala zákonného sudcu, ktorému nedôveruje, je zaujatý – podala návrhy na jeho vylúčenie.

Zákonný sudca sa dôsledne oboznámil s podstatou námietok matky, ktorými odôvodňovala jeho zaujatosť.

Matka v zásade poukazovala na nasledovné skutočnosti:

- zákonný sudca porušil jej práva, keď dňa 12. 9. 2022 vykonal pojednávanie, hoci mu oznámila skutočnosti o jej zdravotnej nespôsobilosti, nemohla sa sústrediť na pojednávanie, bola utlmená liekmi,
- sudca reagoval na jej tvrdenia podráždene, arogantne, povýšenecky a neumožnil jej čítať pripravený text z TABLETU, prerušoval ju, skákal jej do reči, vykonával pojednávanie, hoci jasne povedala, že nechce vykonať pojednávanie, nebol prítomný jej advokát, poskytol priestor povinnému otcovi, aby sa nepravdivo vyjadril,
- chcel zisťovať názor maloletého dieťaťa na pojednávani, s čím zásadne nesúhlasila a takýto postup je protiprávny.

Podľa § 49 ods. 1 zákona 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok sudcu je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

Pretože navrhovateľka namietala postup v konaní, ako aj spôsob rozhodnutia vo veci 9P/38/2021, súd ju písomne (dvakrát) poučil podľa ust. § 49 ods. 3 CSP, podľa ktorého dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.

Zákonný sudca nemá žiaden vzťah k žiadnemu z účastníkov konania ani k ich zástupcom, iným zúčastneným osobám, ani k prejednáwanej veci.

Podľa § 53 ods. 3 CSP, ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

Zákonný sudca preto opakovane písomne a dňa 11. 1. 2023 na pojednávani matke oznámil, že v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami nepredloží uplatnené námietky zaujatosti nadriadenému orgánu a na námietky neprihliadne.

Skutočnosti uvádzané matkou v podaniach, ktorými žiadala vylúčiť zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania vo veci jej návrhu, môže matka uviesť v prípadne podanom opravnom prostriedku (odvolaní), proti rozhodnutiu súdu vo veci samej.

Súd poukazuje aj na skutočnosť, že matka si nespĺnila povinnosti ustanovené v § 32 CMP, keď na otázky sudcu neodpovedala, prípadne odpovedala tak, že sa vyjadrí k veci písomne.

Podľa § 32 ods. 1 CMP, účastníci sú povinní úplne a pravdivo opísať skutkové okolnosti potrebné na rozhodnutie.

Podľa § 32 ods. 2 CMP, účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení.

K námietke matky, že súd nie je oprávnený zisťovať názor maloletého dieťaťa, súd poukazuje na nasledovné ustanovenia Civilného mimosporového poriadku:

Podľa Článku 4 CMP, súd aplikuje a interpretuje právo rovnako vo vzťahu ku všetkým účastníkom konania. Ak je účastníkom konania maloleté dieťa, koná súd v jeho najlepšom záujme a ak je to vhodné, informuje dieťa o všetkých podstatných otázkach týkajúcich sa priebehu konania a veci samej. Ak je účastníkom konania osoba so zdravotným postihnutím, zabezpečí súd účinný prístup k spravodlivosti na rovnakom základe s ostatnými účastníkmi konania.

Podľa Článku 5 ods. 2 CMP, súd postupuje z úradnej povinnosti na základe zákona na účely prejednávania a rozhodnutia veci tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná.

Podľa Článku 6 CMP, súd postupuje v súčinnosti s účastníkmi konania tak, aby zistil skutočný stav veci. Súd je povinný na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhlí

Podľa § 35 CMP, súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

Podľa § 36 CMP, súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci

Podľa § 38 ods. 1 CMP, ak je účastníkom maloletý, ktorý je schopný vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne.

Podľa § 38 ods. 2 CMP, názor maloletého zisťuje súd spôsobom zodpovedajúcim jeho veku a vyspelosti. Podľa povahy veci zisťuje súd názor maloletého bez prítomnosti iných osôb.

Participačné práva maloletého dieťaťa (obsiahnuté aj Dohovore o právach dieťaťa - oznámenie Federálneho ministerstva zahraničných vecí č. 104/1991 Zb.) sú vymedzené nasledovne:

- právo byť informované o všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú,
- právo vyjadriť svoj názor (nie povinnosť),
- právo dieťaťa byť vypočuté.

V predmetnej veci má maloleté dieťa viac ako 12 rokov a podľa názoru súdu aj otca je natoľko vyspelé, aby mohlo vyjadriť svoj názor. Tento postup súdu nenamietala ani kolízna opatrovníčka. Matka nepreukázala, že by jeho zdravotný stav bránil tomu, aby bol zisťovaný jeho názor. Naopak otec uviedol, že takémuto postupu nič nebráni. Maloleté dieťa v takomto veku je schopné formulovať vlastné názory. Čím je dieťa vyspelejšie (rozumovo, vôľovo), tým relevantnejší je jeho názor pre rozhodnutie súdu.

Vyhodnotenie kritérií pre zisťovanie názoru dieťaťa je výlučne vecou procesného postupu súdu a je otázkou individuálneho posúdenia okolností a predpokladov na strane maloletého dieťaťa.

Súd preto rozhodol, najmä s prihliadnutím na vek dieťaťa, názor otca, kolízneho opatrovníka a správy zo základnej školy, že bude zisťovať jeho názor priamo na pojednávaní, a to neformálne, v pojednávacej miestnosti, v prítomnosti kolízneho opatrovníka a bez prítomnosti otca a matky. Takýto postup preferuje aj nová právna úprava v CMP. Súd takto postupuje aj v iných veciach, kedy zistí nielen názor dieťaťa, ale jeho správanie a reakcie (neverbálnu komunikáciu), čo je síce emocionálne a časovo náročnejšie (pre súd aj pre maloleté dieťa), ale takýto postup jednoznačne prispieva k zisteniu skutočného stavu veci.

Otec vo výpovedi na pojednávaní uviedol, že maloletý syn A., nar. XX. X. XXXX bol zverený rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 3.10.2018, sp. zn. 30P/199/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 26. 3. 2019, sp. zn. 11CoP/10/2019, do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. O maloleté dieťa sa starajú striedavo po týždni a realizuje sa podľa rozsudku tak, že on si prevezme dieťa v mieste bydliska matky a matka si má prevziať dieťa v jeho bydlisku. Bývajú od seba asi 100 metrov.

Podľa rozsudku sa odovzdávanie a preberanie maloletého dieťaťa nikdy nerealizovalo. Syna si prevzal u matky. Keď si mala matka prísť pre syna k nemu, keď ho mala mať v osobnej starostlivosti, tak neprišla. Vždy uviedla, že sa nachádza na nejakom parkovisku, kde bude čakať maximálne 20 minút. Takže odmietala ísť do miesta jeho bydliska, nepovedala mu prečo. So synom nešiel na parkoviská, lebo to neuznáva. Dieťa nie je ruksak a chcel, aby si matka prišla pre dieťa k nemu domov.

Vždy to bolo tak, že matka si neprišla pre syna o 18 tej, ale vždy mu poslala SMS, aby syna dovezol na nejaké parkovisko. Na parkovisko nešiel, ale potom matke zaviezol syna do miesta jej bydliska. Priemerne jej ho vždy zaviezol od 19:00 hod. do 20:00 hod. a potom si pre syna prišiel k matke podľa rozsudku. Takto to prebiehalo vždy. Nikdy sa nestalo, že by syna matke nedoviezol do miesta jej bydliska na vlastné náklady, hoci si matka mala prísť pre syna do jeho miesta bydliska.

Pokiaľ má matka syna v osobnej starostlivosti, zakázala synovi s ním komunikovať. L. sa nechce od neho ísť matke a bojí sa vyjadriť, že prečo. Má v úmysle podať návrh na zverenie dieťaťa do jeho osobnej starostlivosti, lebo tieto dva svety u neho aj u matky synovi 100% nevyhovujú. Keď syna preberie od matky, tak je vždy apatický, nechce chodiť na šport. Na všetko odpovedá neviem alebo mne je to jedno. To že syn je zverený matke aj jemu, prichádza o možnosť športového vyžitia aj kontaktu s inými ľuďmi. Syn mu povedal, že keď bol u matky, tak sa prechádzali okolo vodného diela a matka útočila na ľudí, a to slovne. A takto pravdepodobne prebieha ich týždeň.

Matka dieťaťa s ním nekomunikuje už asi tri roky, neuviedla prečo. Predtým sa iba hádali. Obviňovala ho, že ku nej nasťahoval zlých susedov do paneláka a stále jej chce zle.

Čo sa týka výchovného opatrenia uloženého v rozsudku, nikdy ho neabsolvovali, nepovažoval to za potrebné a matka je proti všetkému. Podala na neho aj trestné oznámenie pre únos dieťaťa v roku 2022. V súčasnosti nie je trestne stíhaný.

Matka sa stretáva s dieťaťom pravidelne podľa rozsudku. Nepreberá si ho v mieste jeho bydliska, ale vždy jej syna dovezie na vlastné náklady. Nikdy sa nestalo, že by matke syna neodovzdal, jedine keď „bola korona“, tak si syna nechal dlhšie dva až tri dni, aby sa „neprenášala korona“.

Tvrdenie matky, že jej syna neodovzdáva podľa rozsudku je nepravdivé a navrhol návrh matky zamietnuť. Matka porušuje rozsudok v tom, že si nepreberá syna v mieste jeho bydliska – teda pred vchodom bytového domu, v ktorom býva. Vždy stojí pred vchodom bytového domu a čaká matku, aby si prevzala syna v mieste jeho prechodného bydliska, t. j. C., D. J. K. G. XX. Keď si matka nepríde v stanovený deň a hodinu pre syna, tak jej ho dovezie. Vždy syn zatelefonuje matke, či je matka doma a potom ho matke zavezie. Skutočnosti uvedené v čestných vyhláseniach, ktoré predložila matka, sa nezakladajú na pravde.

So synom nejde na parkovisko, kde má matka čakať, pretože nevie, o aké parkovisko ide a UI. Veľká Okružná je veľmi veľká. Syna matke odovzdáva pred jej vchodom.

Vždy je pripravený odovzdať syna matke podľa rozsudku v mieste jeho bydliska, a keď si matka pre syna nepríde, tak jej syna dovezie o hodinu alebo o hodinu a pol neskôr, pred vchod jej bytového domu.

Nebráni synovi, aby prejavil svoj vlastný názor. Nespôsobuje mu psychický stres ani napätie. Proti matke ho nemanipuluje. Synovi zabezpečuje riadnu starostlivosť.

V súčasnosti má syna v osobnej starostlivosti od nedele, t. j. od 8.1.2023. Matka mala syna od 2.1.2023, dovezol jej ho asi o 19:00 hod. Aj 2.1.2023, ako aj inokedy, čakal, že si matka prevezme dieťa v mieste jeho bydliska. Pre dieťa si tam matka neprišla, poslala mu SMS, v ktorej bolo uvedené, že čaká na Ulici Veľká Okružná. Na túto ulicu nešiel, zobral syna a odviezol ho matke. Matka si prevzala syna asi o 19.00 hod. Takto to robia stále. Nebudem hľadať matku niekde pri kamerovom systéme na Ulici Veľká Okružná.

Matka vo výpovedi na pojednávaní uviedla, že zaslala súdu všetky doklady k návrhu na výkon súdneho rozhodnutia, ktorým bolo maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti obidvom rodičom. Podala ich dňa 16. 7. 2021. Ďalej uviedla, že k veci sa vyjadri len písomne.

Nesúhlasila so zisťovaním názoru dieťaťa na pojednávaní. Syn má kardiologické problémy, a toto je pre neho stresová situácia. Súdne pojednávanie je stresujúce pre dospelého človeka a nie pre maloleté dieťa. Listiny k zdravotnému stavu dieťaťa predloží. Súd nemusí zisťovať názor dieťaťa.

Poukázala na predložené čestné vyhlásenia, z ktorých vyplýva, že otec v minulosti ani v súčasnosti nedodržiava odovzdanie jej syna. Tieto osoby výslovne nenavrhol vypočuť ako svedkov (momentálne). Tvrdenia otca, že si nechodí pre syna sa nezakladajú na pravde. Vždy si prišla pre syna do miesta bydliska otca - čaká na syna na ulici, ktorá je pri dome otca. Nachádza sa vždy na Ulici Veľká Okružná pred vchodom. Považuje to za miesto bydliska otca.

Matka na otázku, či podala návrh na zverenie maloletého dieťaťa do jej osobnej starostlivosti odpovedala, že podala žalobu na obnovu konania. Syn sa vyjadril viackrát, pred viacerými osobami, že mu striedavá starostlivosť nevyhovuje.

Dňa 2.1.2023 bola prítomná na Ulici Veľká Okružná, kde je kamerový systém. Tu čakala, aby tam otec doviedol syna, čo neurobil. Až potom jej syna doviezol. Navrhla zabezpečiť kamerový systém a vykonať ho ako dôkaz. Presne zachytáva čas pred vchodom do bytového domu, kde býva otec. To je dôkazom, že tam bola osobne prítomná 2. 1. 2023 o 17.00 hod. Predtým poslala otcovi SMS.

Maloleté dieťa na pojednávaní uviedlo, že je týždeň u mamy a týždeň u otca. Asi sa nestalo nikdy, že by nebol u mamy alebo u otca po týždni. Otec mu nebráni, aby išiel za mamou - ani slovné ani inak. Otec o mame ani nehovorí, ani mama o otcovi.

Vždy, keď mám ísť k mame od otca, tak ho otec zavezie ku vchodu, kde mama býva a mama si pre neho príde. Mama si nechodí pre neho k otcovi do jeho bydliska. Nevie prečo to tak je. Keď má byť u otca, tak si otec príde pre neho pred vchod do domu, kde býva mama. Niekedy ho čakala mama na parkovisku, ale presne si to už nepamätá.

Tak ako je to teraz - týždeň u mamy a týždeň u otca, tak mu to vyhovuje.

Kolízna opatrovníčka vo výpovedi na pojednávaní uviedla, že chcela od matky informácie k jej návrhu, či nedochádza k realizácii súdneho rozhodnutia. Matka tieto informácie podať nechcela a uviedla, že to má zisťovať u otca a nie u nej.

Matka jej ďalej uviedla, že nebola poverená, aby zisťovala akékoľvek informácie od nej, pričom ju o to požiadal súd. Otec sa vyjadril tak, že rozhodnutie dodržiava. So synom sa stretáva pravidelne.

U rodičov maloletého A. sú aj naďalej nezhody pri zabezpečovaní starostlivosti o dieťa. Matka ju do svojho bytu nevpustila, uznáva len zisťovanie názoru dieťaťa u detského psychológa.

Jej názor na vec je taký, že súdne rozhodnutie sa nedodržiava v tej časti, že matka si nepreberá dieťa v mieste bydliska otca, tak ako je to stanovené vo vykonateľnom rozsudku. Aj maloleté dieťa uviedlo na dnešnom pojednávaní, že je odovzdávané matke tak, že ho privezie otec do miesta bydliska matky. Nevie posúdiť či je to zavinené otcom alebo matkou. Rozhodnutie vo veci ponechala na zvážení súdu.

Súd vykonal na pojednávaní aj nasledovné listinné dôkazy:

Z rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 30P/199/2017-129 zo dňa 3. 10. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 11CoP/10/2019-177 zo dňa 26. 3. 2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11. 6. 2019, mal súd preukázané, že maloletý A. B. bol zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov tak, že:

- matka je povinná zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého A. od nedele párneho týždňa od 18:00 hod. do nedele nepárneho týždňa do 18:00 hod.,

- a otec je povinný zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého od nedele nepárneho od 18:00 hod. do nedele párneho týždňa do 18:00 hod.

Každý z rodičov je povinný v stanovenom čase prevziať maloletého A. v bydlisku druhého rodiča a každý z rodičov je povinný v stanovenom čase maloletého A. druhému rodičovi odovzdať do osobnej starostlivosti.

Obidvaja rodičia budú maloletého A. zastupovať a spravovať jeho majetok.

Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým A. počas vianočných sviatkov každý páry rok od 23.12. od 9.00 hod. do 02.01. nepárneho roku do 17.00 hod. a matka je oprávnená stretávať sa s maloletým A. každý nepárny rok od 23.12. od 9.00 hod. do 02.01. párneho roka do 17.00 hod. Počas letných prázdnin je otec oprávnený stretávať sa s maloletým A. od 01.07. od 10.00 hod. do 15.07. do 10.00 hod., od 31.07. od 10.00 hod. do 15.08. do 10.00 hod. a matka je oprávnená stretávať sa s maloletým od 15.07. od 10.00 hod. do 31.07. do 10.00 hod. a od 15.08. od 10.00 hod. do 31.08. do 18.00 hod. Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým A. každý nepárny rok počas jarných prázdnin od pondelka od 9.00 hod. do piatka do 17.00 hod. a matka je oprávnená stretávať sa s maloletým A. každý páry rok počas jarných prázdnin od pondelka od 9.00 hod. do piatka do 17.00 hod. Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým A. počas veľkonočných sviatkov každý páry rok od štvrtka od 9.00 hod. do pondelka do 17.00 hod. a matka je oprávnená stretávať sa s maloletým A. každý nepárny rok počas veľkonočných sviatkov od štvrtka od 9.00 hod. do pondelka do 17.00 hod.

Otec je povinný prispievať na výživu maloletého A. výživným vo výške 50,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku.

Súd súčasne uložil rodičom F. E. a H. B. výchovné opatrenie a to povinnosť 12-krát podrobiť sa odbornému poradenstvu a konzultáciám na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina za účelom zlepšenia schopnosti rodičov navzájom komunikovať o výchove maloletého dieťaťa.

Referátu poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina súd uložil, aby určil termíny stretnutí, podmienky a dobu každého stretnutia podľa svojej úvahy vzhľadom na situáciu s tým, že dátumy ich konania oznámi rodičom maloletého aspoň 3 dni vopred.

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11. 6. 2019.

Z lustrácií vykonaných v SOCIÁLNEJ POISŤOVNI mal súd preukázané, že otec je zamestnaný v obchodnej spoločnosti AREA Company, s.r.o., so sídlom v Žiline a matka v obchodnej spoločnosti Teta drogerie SR, s.r.o., so sídlom v Lužiankach.

Zo správy od zamestnávateľa matky zo dňa 10. 10. 2022 vyplýva, že matka ukončila pracovný pomer v skúšobnej dobe, z dôvodu zmeny jej bydliska (č. I. 72).

Zo správy všeobecnej lekárnky zo dňa 18. 10. 2022 vyplýva, že zdravotný stav matky je stabilizovaný a môže sa zúčasniť pojednávani v decembri 2022 (č. I. 73).

Súd sa oboznámil s "ČESTNÝMI PREHLÁSENAMI" H. F. E., M., H. F. E., st., N. E., M. E., ktorí podľa navrhovateľky potvrdzujú, že otec maloletého dieťaťa nedodržiava stanovené termíny, časy a miesta odovzdania dieťaťa matke, podľa vykonateľného súdneho rozhodnutia.

Zo správy zo Základnej školy, so sídlom v C., D. N. G. XX vyplýva, že maloletý A. B. navštevuje 7. ročník základnej školy. Príprava na vyučovanie sa oproti minulým školským rokom zlepšila, vymeškané hodiny má ospravedlnené. Z väčšiny predmetov dosahuje priemerné výsledky. Spolupráca s rodičmi je dobrá.

Zo správy ÚPSVaR Žilina zo dňa 16. 12. 2022 vyplýva, že matka dňa 4. 11. 2022 neumožnila vstup do bytu. Dňa 1. 12. 2022 umožnila vstup do bytu. Obýva 1 – izbový byt. Neboli zistené nedostatky v bytových pomeroch.

Z fotokópie krátkej textovej správy zo dňa 2. 1. 2023 (ktorej pravosť otec aj matka vo výpovedi potvrdili) vyplýva, že matka žiadala otca, aby jej odovzdal syna na "Ul. Veľká Okružná", kde bude "len do 17.15 hod."

Súd si vo vzťahu k fotokópii citovanej SMS osvojil zhodné skutkové tvrdenia účastníkov, pretože nemal pochybnosti o ich pravdivosti a neboli v rozpore s vykonaným dokazovaním (§ 37 CMP).

Z fotokópie lekárskej správy zo dňa 10. 1. 2023 vyplýva, že matka má urologické ťažkosti, nemôže nastúpiť do práce, PN trvá.

Z podania matky na Okresný súd Žilina dňa 10. 8. 2022 (vedené pod sp. zn. 30P/141/2022) vyplýva, že matka podala návrh na obnovu konania vo veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 30P/199/2017. Súd žalobu na obnovu konania odmietol uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 14. 9. 2022, sp. zn. 30P/141/2022. Spis je predložený Krajskému súdu v Žiline (odvolanie matky).

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 25. 1. 2022, sp. zn. 9Cdo/327/2021 odmietol dovolanie matky proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 18. 5. 2021, sp. zn. 8CoP/19/2021.

Podľa § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

Podľa § 372 CMP, účastníkmi konania o výkone rozhodnutia sú maloletý, ten, kto je z exekučného titulu oprávnený a povinný.

Podľa § 373 CMP, na konanie o výkone rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak.

Podľa § 375 CMP, súd rozhoduje uznesením.

Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Podľa § 376 ods. 2 CMP, súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu.

Podľa § 377 ods. 1 CMP, súd rozhodne o nariadení výkonu rozhodnutia alebo o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia do šiestich mesiacov od začatia konania.

Podľa § 377 ods. 2 CMP, proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné.

Podľa § 377 ods. 3 CMP, odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.

Podľa § 377 ods. 4 CMP, odvolanie proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia nie je prekážkou, aby súd prvej inštancie výkon rozhodnutia uskutočnil.

Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 2 ods. 2 CMP, na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len "účastník") a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

Podľa § 35 CMP je súd povinný zistiť skutočný stav veci.

Podľa § 36 CMP je súd povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci konania, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

Podľa § 37 CMP, súd si môže osvojiť zhodné skutkové tvrdenia účastníkov, ak nemá pochybnosti o ich pravdivosti, len ak nie sú v rozpore s vykonaním dokazovaním.

Podľa § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a o výžive maloletých, možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa menia pomery.

Podľa § 185 CSP, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

Podľa § 185 ods. 1 CSP, súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 187 ods. 1 CSP, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov.

Podľa § 187 ods. 1 CSP, dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 191 ods. 2 CSP, vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 3 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 27. júna 2016, ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (ďalej len Vyhlášky), súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 zákona) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 zákona), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu.

Podľa § 3 ods. 2 Vyhlášky, pri zisťovaní existencie ospravedlniteľných dôvodov podľa odseku 1 súd zohľadňuje najmä správanie sa povinného pri plnení povinností a správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého.

Východiskovým princípom, ktorý platí v režime mimosporových konaní je ochrana verejného záujmu, práv garantovaných zákonom a to s dôrazom na dobré mravy. To sa prejavuje a malo by sa prejavovať v rešpektovaní prioritného kritéria, ktorým je kritérium najlepšieho záujmu dieťaťa, úzko súvisiaceho aj s realizáciou tzv. participačných práv dieťaťa a v bezprostrednej nadväznosti na zachovanie spravodlivého konania.

Postup pri výkone rozhodnutia vo veciach maloletých prichádza do úvahy ako následný a možný, ak dôjde k neplneniu či porušeniu judikovaných povinností inej ako peňažnej povahy. Exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, týkajúce sa maloletého dieťaťa.

V prvom rade rodičia zodpovedajú za riadny výkon rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu a za jeho výchovu. V predmetnej veci majú obidvaja rodičia rovnaké práva a povinnosti.

Autoritatívne rozhodnutie súdu o úprave práv a povinností k dieťaťu, vrátane rozhodnutí o ich výkone, je až druhoradým riešením. Pokiaľ nedôjde k dohode rodičov o výkone rodičovských práv a povinností, rozhodne o ich výkone súd, vždy však s prihliadnutím na najlepší záujem maloletého dieťaťa.

Judikatúra súdov vrátane Ústavného súdu SR zdôrazňuje základnú premisu, že sú to primárne rodičia, ktorí rozhodujú o osude svojich detí a že ingerencia štátu by mala nastúpiť iba v tých prípadoch, kedy je to skutočne nevyhnutné a mala by byť primeraná sledovanému účelu.

Výkon rodičovských práv a povinností nesmie vystaviť maloleté dieťa negatívnym vplyvom. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. IV. ÚS 25/03 zo dňa 24. novembra 2004, v ktorom ústavný súd konštatuje, že povinnosť použiť donucovacie prostriedky za účelom nadviazania styku medzi rodičom a dieťaťom nie je absolútna a výkon rozhodnutia použitím donucovacích prostriedkov nie je niekedy nielen žiaduci, ale ani vhodný tam, kde môže spôsobiť väčšie škody na psychike maloletého, než je možné a prípustné s ohľadom na jeho záujem. Európsky súd pre ľudské práva v tejto súvislosti pripomína, že medzi záujmom maloletého dieťaťa a jeho rodiča sa musí nájsť spravodlivá rovnováha (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva U. vs. Švédsko č. 10465/83) a je potrebné nájsť určitého a konkrétneho spôsobu zosúladenia toho, čo je v záujme maloletého dieťaťa, a čo je v záujme jeho rodičov.

Úlohou súdu je na jednej strane výkonom rozhodnutia naplniť medzinárodný záväzok rešpektovať súkromný život rodiča, ktorého právo styku s dieťaťom nie je rešpektované, no na druhej strane má povinnosť zisťovať či núteným výkonom rozhodnutia nedôjde k porušeniu najlepšieho záujmu dieťaťa, či práv povinného rodiča vyžadujúc od neho plnenie povinnosti vymykajúcej sa zo sféry jeho vplyvu.

V civilnom mimosporovom konaní základným princípom hodnotenia dôkazov navrhnutých stranami a vykonaných spravidla na pojednávaní je princíp voľného hodnotenia dôkazov (Čl. 10 ods. 2 CMP). Podstata tohto princípu spočíva v tom, že žiaden dôkaz nedisponuje legálnou silou, ktorú by sudca musel zohľadniť predpísaným spôsobom. Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Vnútorne presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov) by sa malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia dôkazov jednotlivo, aj v ich komplexnosti (vo vzájomnej súvislosti) tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Rozhodnutím Okresného súdu Žilina zo dňa 3. 10. 2018, sp. zn. 30P/199/2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 26. 3. 2019, sp. zn. 11CoP/10/2019, bolo maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. Tieto rozhodnutia (v spojení) sú exekučným titulom podľa ustanovenia § 370 CMP.

Z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že každý z rodičov je povinný v stanovenom čase prevziať maloletého A. v bydlisku druhého rodiča.

Vykonávacie konanie bolo začaté na základe písomného návrhu matky.

Súd po podaní návrhu matky na nariadenie výkonu rozhodnutia zisťoval, či sa povinný (v tomto prípade otec) podrobuje rozhodnutiu súdu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu súdu.

Následne, na základe zisteného skutkového (skutočného) stavu veci, bolo úlohou súdu rozhodnúť, či:

- vydá uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia, alebo
- vydá uznesenie o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak by súd vydal uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia, nastúpila by preventívna fáza vykonávacieho konania, a ak by nevedla k dobrovoľnému plneniu, nastala by možná fáza odňatia dieťaťa.

Z výpovede otca, maloletého dieťaťa, ale aj navrhovateľky matky, mal súd preukázané, že k realizácii striedavej osobnej starostlivosti v zásade dochádza pravidelne.

Matka si však syna nepreberá v mieste bydliska otca, ale čaká na dieťa na parkovisku alebo na UI. Veľká Okružná. Otec trvá na tom, aby si matka prevzala dieťa v mieste jeho bydliska – pred vchodom bytového domu, kde býva. Keď tam matka v určený čas nečaká, dovezie syna matke pred vchod jej domu, kde matka syna prevezme. Potom si otec príde pre syna do miesta bydliska matky.

Podľa názoru súdu, otec rešpektuje súdne rozhodnutie. Problematické je správanie matky, ktorá si podľa názoru súdu nesprávne vykladá časť rozhodnutia súdu o mieste, kde si má dieťa prevziať.

Podľa názoru otca, je miestom prevzatia dieťaťa miesto jeho bydliska – vchod do bytového domu, kde býva. Podľa matky je to miesto na Ulici Veľká Okružná, pri bydlisku otca (prípadne parkovisko, ako uvádzal otec a sčasti aj maloleté dieťa). Otec, keď si matka neprevezme syna pred vchodom do bytového domu, kde býva, následne dovezie dieťa matke pred vchod bytového domu, v ktorom býva matka.

Dochádza teda k čiastočnému neplneniu vykonateľného rozhodnutia súdu, a to v časti miesta a času preberania dieťaťa matkou, pričom je to práve správanie matky, ktorá si nesprávne vykladá túto časť práv a povinností rodičov. Samozrejme, aj otec sa má pokúsiť efektívne komunikovať s matkou, aby predišli takýmto „sporom“.

Riešením je aj zmena exekučného titulu, a to v precizovaní miesta odovzdávania a preberania maloletého dieťaťa rodičmi. Súd zvažoval aj začatie konania o zmene úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu z úradnej povinnosti. Keďže otec aj matka uviedli, že zvažujú podanie návrhu na zmenu exekučného titulu a vyjadrenie maloletého dieťaťa, že mu daný stav v zásade vyhovuje, prenechal túto iniciatívu rodičom.

Vzhľadom na to, že:

- v zásade dochádza k plneniu rozhodnutia zo strany otca (aj maloleté dieťa uviedlo, že sa nikdy nestalo, že by nebolo týždeň u matky a týždeň u otca),
- odovzdávanie maloletého dieťaťa otcom v mieste bydliska matky je ospravedliteľné a zavinené matkou a pretrvávajúcím rodičovským konfliktom,
- nebolo preukázané, že by otec bránil maloletému dieťaťu byť v osobnej starostlivosti matky, alebo negatívne ovplyvňoval syna, aby sa s matkou nestretával,

súd mal jednoznačne preukázané, že nie sú naplnené dôvody na nariadenie výkonu rozhodnutia, pričom prihliadol aj na zistený názor dieťaťa, berúc do úvahy správanie oprávneného a povinného, a preto návrh matky v celom rozsahu zamietol.

Súd, aj keď to účastníci konania nenavrhlí, zvažoval výsluch osôb, ktoré podali „ČESTNÉ PREHLÁSENIE“, ako svedkov. So zreteľom na zistený skutkový stav (najmä výpoveď otca, ktorú potvrdilo aj maloleté dieťa, listinný dôkaz - fotokópia SMS matky, ktorej pravdivosť rodičia potvrdili), v rozsahu, ktorý umožňoval zákonné a spravodlivé rozhodnutie, ktoré je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, napokon vyhodnotil vykonanie týchto dôkazov ako nadbytočné, ktoré by celkom neúčelne predĺžilo konanie.

Z rovnakého dôvodu súd zamietol návrh matky na vykonanie dôkazu - záznamu kamerového systému zo dňa 2. 1. 2023. Tento dôkaz by mohol preukázať len to, čo matka tvrdila a napísala otcovi v SMS, že čaká syna na Ul. Veľká Okružná a nie v mieste bydliska otca.

Súd rozhoduje, ktoré dôkazy vykoná a ktoré navrhnuté dôkazy nevykoná a tento postup musí presvedčivo a zrozumiteľne odôvodniť.

Podľa § 49 ods. 1 CMP, účastník platí trovy konania, ktoré vznikli jemu a jeho zástupcovi, ak nejde o trovy konania, ktoré platí štát.

Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak CMP neustanovuje inak – generálne ustanovenie CMP.

Každý z účastníkov sám znáša trovy konania, ktoré v konaní platil, okrem výnimiek uvedených v § 23 až 55 CMP.

Toto ustanovenie zdôrazňuje výnimočnosť uplatňovania nároku na náhradu trov konania v prípadoch, ak to zákon výslovne pripúšťa.

Podľa § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

Rozhodovanie o trovách konania v civilnom mimosporovom konaní nie je založené na zásade úspechu strán v konaní.

V konaní neboli preukázané také okolnosti prípadu, ktoré by odôvodňovali priznanie na náhradu trov konania – uplatnenie moderačného práva súdu pri náhrade trov konania.

Podľa § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

Účastníci konania návrh na náhradu trov konania ani neuplatnili.

Preto súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, v súlade s ustanovením § 52 CMP.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Žilina.

V odvolaní je potrebné:

uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, spisová značka,

označiť rozhodnutie, proti ktorému odvolanie smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde prvej inštancie a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 ods. 1 CMP, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 CMP, odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.